

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Ondřejem Růžičkou ve věci

žalobkyně: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s.**, IČO: 60192852
sídlem Bělehradská 222/128, Praha 2 - Vinohrady
zastoupená JUDr. Luďkem Chvostou, advokátem,
sídlem Na Příkopě 854/14, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti

žalované: **A [redacted] V [redacted]**, narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená Mgr. Martinem Schimmerem, advokátem,
sídlem Sázavská 791/11, Praha 2 - Vinohrady

o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního arbitra ze dne 22. 5. 2018, č. j. [redacted]
ve znění rozhodnutí Finančního arbitra o námitkách ze dne 31. 7. 2018, č. j. [redacted]
[redacted] se v plném rozsahu nahrazuje tak, že návrh navrhovatelky
A [redacted] V [redacted] narozené [redacted], bytem [redacted]
ze dne 22. 12. 2017, se zamítá.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 18 456 Kč
k rukám právního zástupce žalobce, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou zdejšímu soudu domáhala shora uvedeného výroku po přezkumu rozhodnutí Finančního arbitra s tím, že dne 22. 12. 2017 žalovaná podala proti žalobkyni u Finančního arbitra návrh, jímž se domáhala určení, že smlouva mezi žalobkyní a žalovanou o stavebním spoření č. ██████████ ze dne 31. 12. 1998 trvá i přes skutečnost, že cílová částka sjednaná ve smlouvě již byla dosažena a žalobkyně nadále nesouhlasí s jejím navyšováním. Arbitr o návrhu rozhodl nálezem ze dne 22. 5. 2018, č. j. ██████████ a uložil instituci povinnost obnovit vedení účtu stavebního spoření a tento uvést do stavu, ve kterém by byl, kdyby na základě oznámení ze dne 15. 5. 2015 neukončila právní vztah založený smlouvou. Nálezem tak bylo navrhovatelce zcela vyhověno, proti nálezu pak podala žalobkyně námitky, o nichž arbitr rozhodl dne 31. 7. 2018, který nález potvrdil. Nález i rozhodnutí o námitkách jsou výsledkem nesprávného právního posouzení věci arbitrem, ač byl arbitr žalobkyní v průběhu podkladového řízení opakovaně upozorňován, že rozhoduje a postupuje v rozporu s existující mnohočetnou rozhodovací praxí zdejšího i odvolacího soudu, tj. Městského soudu v Praze. Dále poukázal na současnou situaci v tom směru, že ze strany soudu již v obdobných věcech bylo rozhodováno, kdy však ze strany arbitra tato rozhodnutí respektována nebyla. Zásadním omylem žalované i arbitra je představa o nároku na časově neomezené, doživotní stavební spoření, právě takový absurdní důsledek by totiž nastával, byly-li by aprobovány názory o nefunkčnosti již opakovaně judikovaného institutu zániku smlouvy o stavebním spoření dosažením jejího účelu v podobě cílové částky anebo o nemožnosti žalobkyně dalšímu navyšování cílové částky svým nesouhlasem zabránit. Žalovaná se snaží domoci potvrzení existence domnělého nároku dle libosti dlouho používat výhod smlouvy o stavebním spoření za pro ni nadstandardně výhodných podmínek a zároveň si moci jednostranně bez možnosti žalobkyně s tím cokoli učinit navyšovat cílovou částku a tím i rozsah čerpaných výhod. Arbitr potom k tomuto dochází k závěru, že stavební spoření navrhovatele může trvat po tak dlouhou dobu, co bude navrhovatel ochoten a schopen spořit. Odkazuje na různé výklady a argumenty pro interpretaci uplatněnou žalovanou a nekriticky převzatou arbitrem. Pakliže odkazuje na argument ad absurdum, je nepochybně absurdní a proto nepřipustný výklad ustanovení čl. 9 odst. 7 VOP, který by jedné smluvní straně dával právo donekonečna, tj. doživotně oddalovat dosažení účelu jejího stavebního spoření v podobě naspoření sjednané cílové částky a v mezidobí naspořit neomezeně vysokou částku. K takovému následku by totiž nevyhnutelně vedla interpretace, že možnost navyšování cílové částky podle čl. 9 odst. 7 VOP není podmíněna ani omezena žalobkyniným nesouhlasem nebo souhlasem. Dále odkazuje na výklad, který je v obecně právním slova smyslu nepřipustný a i z hlediska bankovní regulatoriky stavební spořitelna je totiž bankou a podléhá bankovní regulaci, stejně jako se žádná banka nesmí zavázat k poskytnutí úvěru ani přijetí vkladu v neomezené výši, tak ani žádná stavební spořitelna nesmí jakémukoliv klientovi dát bianco souhlas s přijetím jeho vkladu v jakémkoliv výši. Stavební spořitelna logicky takto postupovat nesmí a nesmí se k tomu ani smluvně zavazovat. Výklad interpretující ustanovení čl. 9 odst. 7 VOP tímto směrem je proto nepřijatelný i pro nerespektování základních pravidel bankovní regulace. Nemožnost vykládat osud smlouvy o stavebním spoření výhradně do rukou jedné strany a přiznat jí právo pokračovat ve spoření neurčitě dlouho opakovaně navyšováním cílové částky bez ohledu na případný nesouhlas stavební spořitelny vyplývá i ze skutečnosti, že smlouva o stavebním spoření je smlouvou na dobu určitou. K tomu žalobkyně níže cituje z několika rozhodnutí prvostupňových odvolacích soudů, a tyto zakládá do spisu, přičemž odkazuje na čl. 1 odst. 1 a 2 VOP, podle kterých je smlouva uzavřená na určitou cílovou částku. Především však také na již konstantní pravomocnou soudní rozhodovací praxi v jejích vlastních případech, a to v rozsudku Obvodního soudu pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

Prahu 10 sp. zn. 14 C 86/86, rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 97 Co 418/2014-30, sp. zn. 96 Co 133/2015/71. Dále poukazuje i na vymezení účelu smlouvy, kdy primárním účelem stavebního spoření zamýšlený zákonodárcem je naspoření finančních prostředků na krytí potřeby bydlení, ve skutečnosti ovšem stavební spoření je účastníky využíváno i k neúčelovému spoření, což je v pořádku, nejedná-li se z jeho strany o zneužití. Dále se jedná o metodu systematickou, kdy je nutné poukázat na vztah čl. 9 odst. 7 VOP k ustanovení čl. 9 odst. 1 VOP, kdyby měl totiž platit výklad žalované a arbitra ohledně nárokovosti navyšování cílové částky dle ustanovení čl. 9 odst. 7 VOP, tak by tím bylo zcela vyprázdněno ustanovení čl. 9 odst. 1 VOP, které navýšení cílové částky podmiňuje písemným ujednáním a logicky i žalobkyniným souhlasem. Dále odkazuje na výklad a *minoris ad maius* a dále odkazuje i na výklad čl. 9 odst. 7 VOP z hlediska obecné výrokové logiky a sémantiky. Článek 9 odst. 7 VOP neobsahuje ani jedinou zmínku o jakékoliv žalobkynině povinnosti, naopak účastník, tj. žalovaná, v něm dává souhlas, aby žalobkyně nějak postupovala, jedná se o její povinnosti, nikoliv o povinnost žalobkyně. Už jen to, že žalovaná předmětný souhlas dává, svědčí o tom, že jí odsouhlasený postup žalobkyně logicky nemůže být zároveň její povinností. Co se týká článku 9 odst. 7 VOP a rozporu jednání žalované s dobrými mravy, čl. 9 odst. 7 VOP pro účastníky spoření má samé výhody, ty však mají a logicky musí mít své limity, které si většina z nich uvědomuje a respektuje. Dále z tohoto důvodu potom navrhuje, aby soud rozhodnutí Finančního arbitra změnil tak, že se návrh navrhovatelky zamítá.

2. Žalovaná k věci samé uvedla, že rozhodnutí Finančního arbitra tak jak je specifikováno shora, je správné, bylo vydáno po právu, k tomuto uvádí, že to byl žalobce, kdo v celém rozsahu navrhl text smlouvy i všeobecných obchodních podmínek, kdo v průběhu trvání vztahu založeného smlouvou akceptoval přespoření, cílová částka na účtu žalované překročila cílovou částku, mezi stranami momentálně sjednanou a z takové nové cílové částky inkasoval odměnu podle VOP, kdo dále bez jakýkoliv připomínek k postupu žalované při mimořádných vkladech překračující momentálně sjednanou cílovou částku postupoval podle smlouvy, až jí nakonec v arbitrárně určený den ukončil, aniž by dokonce v daném okamžiku k jakémukoliv přespoření došlo. Podle názoru žalované takto uvedené závěry arbitra mají oporu přímo v textu čl. 9 odst. 7 VOP. Jestliže došlo k přespoření cílové částky jakýmkoliv způsobem, pak buď musela smlouva zaniknout poprvé, kdy k takové skutečnosti došlo nebo v souladu s čl. 9 odst. 7 VOP došlo ke změně cílové částky, a tím pádem nedošlo k zániku smlouvy. Tento závěr ale musí být v každém takovém případě stejný. O případném zániku smlouvy nemůže rozhodovat jenom jedna ze stran. Pokud by došlo k přespoření dosažené vkladem účastníka stavebního spoření, mělo být jen návrhem na zvýšení cílové částky, pak nejprve došlo k nedovolenému přespoření, což není nic jiného, než překročení dříve sjednané cílové částky na účtu účastníka, čímž pokud nebyla již v okamžiku takového překročení cílová částka zvýšena, došlo k naplnění účelu smlouvy a jejímu zániku. Jestliže by později měl mít žalobce možnost s takovým navýšením cílové částky zvláště souhlasit, měnil by v takovém případě již zaniklou smlouvu. Proto pokud by měla být argumentace předesílaná žalobcem používána konzistentně, vedla by k tomu, že smlouva zanikla při prvním přespoření a strany by tak spolupracovaly 12 let bez písemné smlouvy. V tomto období žalobce mnohokrát akceptoval navýšení cílové částky dle čl. 9 odst. 7 VOP. Takový závěr je podle žalované absurdní. Žalobce při hodnocení trvání smlouvy a vázání jejího zániku na dosažení účelu v podobě dosažení dohodnuté cílové částky pomýjí, že strany výslovně vyjádřily svou vůli cílovou částku měnit dvěma základními způsoby, a to dle čl. 9 odst. 1 VOP anebo dle čl. 9 odst. 7 VOP. Bylo-li by účelem smlouvy o stavebním spoření dosažení cílové částky, kterou si strany dohodly, pak tento účel nebyl naplněn, protože cílová částka nebyla stranami sjednána jako pevná a konečná. Tomu svědčí i čl. 4 odst. 1 VOP, kde se výslovně uvádí, že doba spoření začíná dnem uzavření smlouvy a končí vyplacením vkladu účastníka státní podpory a úroku z nich nebo poskytnutím úvěru nebo zánikem právnické osoby jako účastníka, kdy zřetelně není trvání spoření vázáno na dosažení cílové částky. Dle čl. 9 odst. 7 VOP není

nijak omezeno, jakým způsobem může k automatickému navýšení cílové částky dojít, může k tomu dojít i připsáním úroku, připsáním státní podpory nebo řádným nebo mimořádným vkladem účastníka. Žádným z těchto způsobů k navýšení cílové částky dle čl. 9 odst. 7 VOP odlišné právní následky naopak pro všechny tyto způsoby považuje vyšší zůstatek na účtu stavebního spoření za novou cílovou částku. Pro navýšení cílové částky popsáním způsobem nevyžaduje žádný akceptační úkon žalobce. Jedná se o automatickou akceptaci. Není pravdou, že interpretace čl. 9 odst. 7 VOP docházelo k vyprázdnění postupu čl. 9 odst. 1 VOP, navýšení cílové částky podle uvedeného ustanovení má stále své místo v situaci, kdy účastník stavebního spoření chce navýšit cílovou částku, kterou následně využije v podobě čerpání úvěru. Smlouva nemohla v logice uplatněné ze strany žalobce zaniknout, jestliže nedošlo k překročení cílové částky, se kterým žalobce vyslovil nesouhlas, v roce 2015 nedošlo k žádnému překročení dříve sjednané cílové částky krom toho, které vyvolal sám žalobce tím, že arbitrárně ukončil smlouvu a připsal úroky a státní podporu, ani potom ale nebyl zůstatek účtu ani účastník vyšší než cílová částka vypočtená podle čl. 9 odst. 7 VOP. V roce 2015 žalovaná nenavrhlala žádné zvýšení cílové částky, se kterým by mohla žalovaná vyslovit nesouhlas, není tudíž pravda, že ke dni 30. 4. 2015 bylo na předmětné smlouvě žalované evidováno přespoření. Je nutné upozornit na to, že právní jednání se má sice posuzovat podle skutečné vůle stran, avšak vůle, kterou se snaží dovozovat žalobce, je v příkrém rozporu s jejím vyjádřením v čl. 9 odst. 7 VOP.

3. Finanční arbitř se taktéž v žalobě vyjádřil s tím, že se při svém rozhodování opíral o relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, dále popsal svá zjištění, která vedla k rozhodnutí, a odkázal na judikaturu, ze které vycházel.
4. Byl proveden důkaz spisem Finančního arbitra [REDAKCE] ze kterého má za prokázaný, že žalovaný se žalobcem uzavřel smlouvu o stavebním spoření dne 31. 12. 1998 za účinnosti zákona o stavebním spoření ve znění ode dne 1. 7. 1995 a za účinnosti starého občanského zákoníku. Dále má soud za prokázané, že nedílnou součástí smlouvy o stavebním spoření byly všeobecné obchodní podmínky. Dále má soud ze shora uvedené smlouvy za prokázané, že mezi účastníky byla sjednána cílová částka ve výši [REDAKCE] Kč. Dne 7. 12. 2007 žalobce připsal na účet stavebního spoření mimořádný vklad ve výši [REDAKCE] Kč a tím došlo k dosažení a překročení cílové částky, následovalo zvyšování zůstatku na účtu žalované u stavebního spoření s tím, že celkově žalovaná vložila na účet stavebního spoření od 31. 12. 1998 do 25. 6. 2015 vklady ve výši [REDAKCE] Kč. Zároveň byla připisována na účet státní podpora a úroky z vkladů a státní podpory. Následně žalobce žalované oznámil, že ke dni 30. 4. 2015 došlo na stavebním spoření č. [REDAKCE] k překročení cílové částky, protože došlo k naspoření cílové částky ve smyslu čl. 1 odst. 1 a 2 všeobecných obchodních podmínek platných pro smlouvu a přespoření cílové částky podle čl. 9 odst. 7 není přípustné. Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s., dále nesouhlasí s dalším navýšením cílové částky a žádný úvěr již nemůže být na základě smlouvy poskytnut, jelikož cílová částka byla naspořena a došlo k dosažení účelu smlouvy ve smyslu § 603 zákona 89/2012 občanského zákoníku a MPSS má povinnost vyplatit zůstatek účtu stavebního spoření. Byl vydán nález Finančního arbitra č. j. [REDAKCE] ze dne 22. 5. 2018. Arbitru byly doručeny námítky současného žalobce, tj. instituce proti nálezu Finančního arbitra ze dne 12. 6. 2018, a rozhodnutí o námítkách č. j. [REDAKCE] ze dne 31. 7. 2018, které nabylo právní moci 6. 8. 2018.
5. Ze Všeobecných obchodních podmínek stavebního spoření má soud za prokázané že dle čl. 9 odst. 1 zní: na písemnou žádost stavebníka může stavební spořitelna zvýšit cílovou částku stavebního spoření, úhradu 1 % z cílové částky, o kterou byla cílová částka zvýšena, účtuje stavební spořitelna k tíži účastníka, datum uzavření smlouvy se nezmění, parametr ohodnocení čl. 12 se vypočítá znovu, odst. 7 – přespořením cílové částky se rozumí stav, kdy zůstatek na účtu účastníka je vyšší než sjednaná cílová částka, přespořování cílové částky není

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

přípustné. V takovém případě účastník výslovně souhlasí s tím, že přespořenou částku zaokrouhlenou na celé tisíce korun nahoru stavební spořitelna považuje automaticky za novou cílovou částku. Rozdíl úhrady, viz odst. 1, vzniklý navýšením cílové částky stavební spořitelna zúčtuje k tíži účtu účastníka. Pokud účastník dodatečně vyjádří nesouhlas s tímto postupem, má stavební spořitelna právo smlouvu vypovědět. Z dopisu doručenému žalovanému má soud za prokázané, že žalobce mu oznámil ukončení předmětné smlouvy z důvodu naspoření cílové částky a nesouhlasu MPSS s dalším navýšením. Smlouva byla ukončena ke dni 23. 6. 2015. Žalovaný s ukončením nesouhlasí. Finanční arbitr vydává nález [redacted] sp. zn. [redacted] ze dne 27. 10. 2017. Žalobce podává námitky instituce proti nálezu Finančního arbitra ze dne 9. listopadu 2017. Finanční arbitr vydává rozhodnutí o námitkách na č. l. [redacted] pak že námitky Modré pyramidy se zamítají, nález Finančního arbitra ze dne 27. 10. 2017 se potvrzuje, dále doručováno a byl zde požadavek na vyznačení doložky právní moci.

6. Spornou skutečností byl právní výklad u ust. čl. 9 odst. 7 VOP platných v době uzavírání smlouvy mezi účastníky.
7. Podle § 1 zákona č. 96/1993 Sb., je stavební spoření je účelové spoření spočívající v přijímání vkladů od účastníků stavebního spoření, v poskytování úvěrů účastníkům stavebního spoření, v poskytování příspěvku fyzickým osobám, (dále jen státní podpora) účastníkům stavebního spoření.
8. Podle § 5 odst. 1 zákona č. 96/1993 Sb., osoba, která uzavře se stavební spořitelnou smlouvu o stavebním spoření, se stává účastníkem. Účastník se ve smlouvě zejména zaváže ukládat u stavební spořitelny vklady ve smluvené výši. Podle odst. 10 téhož zákonného ustanovení doba spoření začíná dnem uzavření smlouvy a končí dnem uzavření smlouvy o úvěru ze stavebního spoření, nejdříve však uplynutím čekací doby podle odstavce 4, nebo vyplacením zůstatku účtu stavebního spoření účastníka, nejpozději však dnem ukončení smlouvy, nebo zánikem právnické osoby jako účastníka. Podle odst. 9 téhož zákonného ustanovení cílová částka se rovná součtu vkladů, státní podpory, úvěru ze stavebního spoření a úroků z vkladů a státní podpory, po odečtení daně z příjmů z těchto úroků. Uspořená částka se rovná součtu vkladů, úroků z vkladů a úroků z připsaných záloh státní podpory, snížená o daň z příjmů z těchto úroků a o úhrady účtované stavební spořitelnou. Uspořenou částku nelze v době spoření převést na jinou osobu, lze ji však použít k zajištění pohledávek poskytovatele stavebního spoření z úvěru, který poskytovatel stavebního spoření poskytl podle odstavce 2 nebo 5. Podle odstavce 2 téhož zákonného ustanovení má účastník právo na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření na financování bytových potřeb po splnění podmínek tohoto zákona, stanovených stavební spořitelnou ve Všeobecných obchodních podmínkách, zejména po splnění předpokladů zajištění jeho návratnosti. Podle odst. 4 téhož zákonného ustanovení, délka čekací doby na poskytnutí peněžních prostředků z úvěru ze stavebního spoření nesmí být kratší než je 24 měsíců od počátku doby spoření a závisí na podmínkách stanovených stavební spořitelnou ve Všeobecných obchodních podmínkách. Podle odst. 5 téhož zákonného ustanovení stavební spořitelna může poskytnout účastníkovi úvěr do výše cílové částky, který slouží k úhradě nákladů na řešení bytových potřeb i v případě, kdy účastník nemá ještě nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření.
9. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 96/1993 Sb., stavební spořitelna je povinna vypracovat Všeobecné obchodní podmínky. Všeobecné obchodní podmínky podléhají schválení Ministerstvem financí. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení Všeobecné obchodní podmínky musí obsahovat nejméně tyto údaje: a) podmínky uzavírání smluv a postup stavební spořitelny při jejich uzavírání, změnách a ukončování; za b) podmínky a předpoklady pro získání úvěru ze stavebního spoření; za c) podmínky uzavírání smluv o úvěru ze stavebního spoření a postup stavební spořitelny při jejich uzavírání, změnách a ukončování a za d) postup při zániku stavební spořitelny nebo při odnětí bankovní licence.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

10. Podle § 603 zák. č. 89/2012 Sb. práva a povinnosti zaniknou uplynutím doby, na kterou byly omezeny.
11. Podle čl. 9 odst. 1 VOP na písemnou žádost účastníka může stavební spořitelna zvýšit cílovou částku stavebního spoření. Úhradu ve výši 1 % z částky, o kterou byla cílová částka zvýšena, účtuje stavební spořitelna k tíži účastníka. Datum uzavření smlouvy se nezmění.
12. Podle čl. 9 odst. 7 VOP přespořením cílové částky se rozumí stav, kdy zůstatek na účtu účastníka je vyšší než sjednaná cílová částka. Přespořování cílové částky není přípustné, v takovém případě účastník výslovně souhlasí s tím, že přespořenou cílovou částku zaokrouhlenou na celé tisíce nahoru stavební spořitelna považuje automaticky za novou cílovou částku a rozdíl úhrady (odst. 1) vzniklý navýšením cílové částky stavební spořitelna zúčtuje k tíži účtu účastníka.
13. Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci: Žalobkyně uzavřela se žalovaným smlouvu o stavebním spoření s cílovou částkou [REDAKCE] Kč, žalobkyně dopisem oznámila žalované ukončení smlouvy o stavebním spoření s ohledem na dosažení cílové částky, resp. jejího překročení s tím, že žalobkyně nesouhlasí, aby cílová částka byla navýšena, přičemž žádný úvěr již nemůže být na základě smlouvy poskytnut, jelikož bylo dosaženo účelu smlouvy ve smyslu ustanovení § 603 občanského zákoníku.
14. Úprava institutu stavebního spoření je obecně vymezena v § 1 zákona č. 96/1993 Sb. jako účelové spoření spočívající a) v přijímání vkladů od účastníků stavebního spoření, b) v poskytování úvěrů účastníkům stavebního spoření a c) v poskytování příspěvku fyzickým osobám (dále jen "státní podpora") účastníkům stavebního spoření. Účastníkem stavebního spoření může být jak fyzická, tak i právnická osoba (§ 4 citovaného zákona). Účastníkem stavebního spoření se stává osoba, která uzavře se stavební spořitelnou písemnou smlouvu o stavebním spoření, ve které se zaváže ukládat u stavební spořitelny peněžní částky ve smluvené výši. Doba spoření začíná dnem uzavření smlouvy a končí poskytnutím úvěru nebo vyplacením uspořené částky, státní podpory a úroků z nich, nebo zánikem právnické osoby jako účastníka (§ 5 odst. 1, 14 citovaného zákona). Naspoření sjednané cílové částky tak nepochybně vedlo též k naplnění účelu, pro který byla smlouva o stavebním spoření uzavírána, tímto okamžikem zanikl důvod pro její další trvání. Lze tak uzavřít, že trvání smluvního vztahu bylo časově omezeno.
15. Úprava čl. 9 odst. 1 VOP umožňuje zvýšení cílové částky, kterého je zásadně možné docílit na základě *písemné žádosti účastníka*, podle níž stavební spořitelna může k navýšení cílové částky přistoupit s tím, že datum uzavření smlouvy se poté nezmění. Lze tak dospět k jednoznačnému závěru, že zvýšení dříve sjednané cílové částky bylo možné jen na základě *dohody* obou účastníků smlouvy o stavebním spoření, potud je argumentace žalobkyně nepřipadná. Zvýšení cílové částky (obligatorní náležitost smlouvy o stavebním spoření) totiž představuje změnu této obsahové náležitosti smlouvy o stavebním spoření.
16. K právnímu hodnocení soud uvádí, že smlouva o stavebním spoření byla uzavřena podle zákona 96/93 Sb. o stavebním spoření, přičemž v otázkách, které nejsou v tomto zákoně upravené, soud používá obecný právní předpis, což je občanský zákoník. Z ustanovení tohoto zákona o stavebním spoření ani z ustanovení smlouvy potom nelze dovodit, že by se jednalo o smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou, k tomu soud odkazuje na ustanovení § 1 zákona a článku 2 VOP, v ustanovení článku 9 odst. 7 VOP stanoví, že přespořování cílové částky je nepřípustné a určuje i další postup pro případ kdy zůstatek na účtu účastníka je vyšší než sjednaná cílová částka, z takto určeného postupu však nelze dovodit, že by účastník stavebního spoření mohl mít nárok na to, aby pouze vlastní vůlí a faktickým chováním, tj. zasíláním dalších finančních prostředků na předmětný účet mohl mít automaticky nárok na to, že docílí proti vůli druhé strany změny výše cílové částky a tím i změnu trvání smlouvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

Výhradně svým volním jednáním by totiž v takovémto postupu změnil smlouvu uzavřenou na dobu určitou na smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou, tento princip je ve smluvním právu nepřijatelný, kdy ke změně smlouvy obecně musí dojít se souhlasem obou účastníků smlouvy. Z uvedeného čl. 9 odst. 7 VOP se podává, že „přespořování cílové částky není přípustné“, citový článek však upravoval mechanismus, podle kterého dojde-li k přespoření, účastník výslovně souhlasí s tím, že přespořenou částku zaokrouhlenou na celé tisíce Kč nahoru bude stavební spořitelna považovat automaticky za novou cílovou částku. Vyjádří-li však účastník nesouhlas s uvedeným postupem, měla stavební spořitelna právo smlouvu vypovědět. Postup dle čl. 9 odst. 7 VOP, věty druhé VOP, který upravuje určité mechanismus, kdy dojde k přespoření cílové částky, je výjimečný (k přespoření může dojít také připsáním státní podpory nebo úroku). Pokud k takovému přespoření došlo, pak dle čl. 9 odst. 7 VOP částka odpovídající novému zůstatku, zaokrouhlenému na celé tisíce Kč nahoru bude stavební spořitelna bez dalšího považovat za novou cílovou částku navrženou účastníkem. I za této situace bylo na ní, zda takovýto návrh bude akceptovat (vysloví s ním souhlas), k čemuž v posuzovaném případě již nedošlo. Není správná případná argumentace žalovaného, který ad absurdum dovozuje, že pokud by smlouva zanikla naplněním účelu, tedy prvním přespořením cílové částky, pak by tento závěr ve skutečnosti znamenal, že smlouva zanikla ke dni 30. 9. 2003 a strany cca 12 let spolupracovaly bez smlouvy“. Žalobkyně po řadu let akceptovala jednání žalované (přijímání vkladů apod.), jehož účelem bylo navýšení cílové částky dle čl. 9. 7 VOP. Byl-li takovýto postup žalované žalobkyní akceptován, měl oporu ve smluvním ujednání, neboť se jednalo o souhlasný projev vůle obou smluvních stran. Jak bylo v řízení prokázáno, žalobkyně dopisem oznámila žalované, že na předmetné smlouvě o stavebním spoření je evidováno překročení cílové částky a žalobkyně nesouhlasí s dalším navýšením cílové částky, přičemž žádný úvěr nemůže již být na základě poskytnut, jelikož cílová částka již byla naspořena a došlo tak dosažení účelu smlouvy dle ust. § 603 o. z. Pokud tak žalovaná další navýšení cílové částky přijmout odmítla, nemohlo již dojít ke změně cílové částky, jako jedné z podstatných náležitostí smlouvy.

17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně byla ve sporu úspěšná. Soud jí přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v soudním poplatku ve výši 2 000 Kč, odměnu za 4 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby, vyjádření a 1x účast na jednání) a 3 100 Kč dle ust. § 11 odst. vyhl. 177/96 Sb., 4x 300 Kč režijní paušál DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložena tímto rozhodnutím, může se oprávněn obrátit na obecný soud povinného s návrhem na soudní výkon rozhodnutí

Praha 4. dubna 2019

JUDr. Ondřej Růžička v. r.
soudce